

מ"ת 8887/12/17 - מדינת ישראל נגד ע א

בית משפט השלום בראשון לציון
מ"ת 8887-12-17 מדינת ישראל נ' א'
05 דצמבר
2017

ת"פ 8866-12-17
מספר פל"א 509654/2017

לפני כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
ע א

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד תמר מצליח ומתמחה מירב מולדובן

ב"כ המשיב עו"ד גדי ציון

המשיב הובא לדין באמצעות שב"ס

החלטה

צודק הסניגור בכך שאין באפשרותו להתייחס לחומר החקירה, משטרם עיין בו.

ואולם, בסמכותו של בית המשפט לעיין בחומר החקירה, וכאמור לעיל, באופן חריג ולנוכח חומרת העבירה המיוחסת למשיב, בית המשפט עיין בחומר החקירה, הגם שמדובר במשיב משוחרר.

משכך, אתיר למבקשת להשלים טיעוניה, וזאת בשים לב לכך שבית המשפט משמש בשלב זה עיניו של הסניגור, בדומה לתהליך במסגרת בקשות הארכת מעצר בשלב החקירה, מה שקרוי "מעצר ימים".

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי כתב האישום, ביום 16.11.17, על רקע וויכוח בין המשיב לבין רעייתו (המתלוננת), היכה המשיב את המתלוננת בפניה באמצעות נעל בית. בהמשך, היכה אותה במכת אגרוף בעינה הימנית, ובמכות אגרוף בגבה ובצלעותיה. המתלוננת צעקה והמשיב חסם את פיה באמצעות ידו.

לצד כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. המבקשת הפנתה לכך שביום 29.11.17 שוחרר המשיב בתנאים מגבילים על ידי קצין משטרה, תנאים הכוללים מעצר בית ללא פיקוח במקום עבודתו של המשיב בבית קפה ב---, איסור כניסה אל בית המתלוננת בעיר ---, איסור יצירת קשר עם המתלוננת, הפקדה בסך 1,000 ₪ וחתמה על התחייבות עצמית בסך 2,000 ₪.

המבקשת עותרת להחמיר את התנאים המגבילים בהם נתון המשיב, באופן שישהה במעצר בית מלא, בפיקוח ערבים, תוך ההגדלה הכספית.

המבקשת הפנתה לעברו הפלילי הרלוונטי והמכביד של המשיב, אשר כולל 11 הרשעות (אחת מהן איננה מופיעה במרשם הפלילי ולפיכך פסק הדין הוצג בפניי). המדובר במי שריצה בעברו עונשי מאסר, בין היתר בגין עבירות איומים, אלימות, והוא שוחרר לאחרונה ממאסר לפני כארבעה חודשים.

נוכח חומרת כתב האישום המיוחס למשיב, מצאתי כבר בשלב זה לעיין בתיק החקירה. עשיתי זאת עובר לקיום הדיון, ולאחר שעיינתי בתיק הצעתי לסניגור לדחות את הדיון למשך כשעתיים על מנת להעמיד ערב מפקח, ולו לשלב זה של ההליך. המשיב והסניגור ערכו בדיקה, והשיבו כי לא ניתן בהתראה כה קצרה להעמיד ערב מפקח, ומשכך עתר ב"כ המשיב לקיים את הדיון ללא נוכחות ערב מוצע.

ב"כ המשיב הפנה לכך שאין הצדקה להורות על החרפת התנאים המגבילים בהם נתון המשיב, עובר לצילום ולימוד חומר החקירה על ידו. עוד הפנה לכך, שההחלטה בדבר שחרור ניתנה על ידי קצין משטרה מוסמך, וכן לכך שהתנאים המגבילים בהם נתון המשיב, הוארכו על ידי בית המשפט בשלב החקירה, לאחר שהתיק הובא לעיון התביעה.

בבש"פ 8015/09 קוניוף נ' מדינת ישראל (20.10.2009) עמד בית המשפט העליון, כב' השופט י' דנציגר על כך שברגיל, אין לקיים דיון בשאלת מעצרו של נאשם, מבלי שניתנה לבא כוחו הזדמנות נאותה לעיין בחומר החקירה. משמעות ההחלטה הינה, כי ברגיל, אין מקום להרע את תנאיו או מצבו של הנאשם אשר משוחרר במועד הגשת כתב

האישום, בטרם ילמד בא כוחו את חומר החקירה, כך שיוכל לטעון לגופה של בקשה.

ההחלטה בעניין קוניוף, מגדירה "הקפאת מצב", ואולם הקפאה זו איננה מוחלטת, וישנם מקרים בהם ימצא בית המשפט להורות על החמרת תנאים מגבילים בהם נתון נאשם, לרבות אפשרות מעצרו לתקופת ביניים, עד אשר בא כוחו ילמד את חומר החקירה. ברי, כי המדובר בחריגים שבחריגים.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי עניינו של המשיב שבפניי נופל בגדרי אותם חריגים, ואבהיר.

עיון בתיק החקירה, הודעותיה של המתלוננת, מיום 17.11.17 משעה 10:20, משעה 17:40, משעה 21:52 ומיום 30.11.17, כמו גם עיון בהודעתו של המשיב מיום 29.11.17, מגלים כי לעת הנוכחית, ובטרם שזפה עינו של הסניגור את חומר החקירה, מתגלה תשתית ראייתית לכאורית, ולו ברמה של ניצוץ ראייתי המקים עילה מסוג מסוכנות המצדיקה מעצרו של המשיב כמעצר ארעי וכמעצר ביניים.

אינני מתעלם מן העובדה שהמשיב משוחרר מאז יום 29.11.17, תוך שהוא נתון בתנאי מעצר בית, ולכאורה עומד בהם ואיננו משבש את החקירה. ואולם, לדעתי החלטת קצין המשטרה לשחרר את המשיב נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו, היא החלטה בלתי סבירה. בית המשפט איננו יושב כיום כערכאת ערעור על החלטת קצין המשטרה, אך לעת הנוכחית השתנתה נקודת האיזון, לאחר שהוגש כתב אישום כנגד המשיב.

בית המשפט איננו יכול לעצום עיניו מן המסוכנות הממשית הנשקפת מהמשיב, נוכח חומרת כתב האישום המיוחס לו. בית המשפט איננו יכול להתעלם מכך שעוצמת המסוכנות מקבלת משנה תוקף לאור גיליון הרישום הפלילי המכביד והרלוונטי של המשיב.

ב"כ המבקשת הפנתה לעיוני את החלטת בית המשפט העליון, כב' השופטת ע' בר און בבש"פ 6548/16 אכבאריה נ' מדינת ישראל (24.8.16). אבהיר, כי החלטה זו איננה בעלת משנה חשיבות לטעמי בשלב זה, נוכח העובדה כי המבקשים באותו מקרה היו נתונים בפועל במעצר, לאחר שלא עלה בידם להשתחרר בהתאם להחלטת שחרור שניתנה בשלב החקירה.

עניינו של המשיב שבפניי שונה, הואיל והוא משוחרר בפועל משלב החקירה, ואילו עתה שוקל בית המשפט החמרת התנאים המגבילים בהם הוא נתון.

כאמור, משמצאתי כי קמה עילת מסוכנות מובהקת מן המשיב, הרי אילו היה נתון במעצר, אין ספק בליבי כי הייתי מורה היום על הארכת המעצר לצורך לימוד חומר החקירה על ידי הסנגור.

ואולם, המשיב משוחרר בתנאי מעצר בית מלא, ועל כך יש להוסיף כי בקשת המבקשת הינה להחמיר את התנאים בהם הוא נתון בדרך של פיקוח אנושי, אך לא בדרך של מעצר ממש.

משכך, באיזון המתאים, מצאתי כי יש להורות בשלב זה על העמדתו של המשיב בפיקוח אנושי בתנאי מעצר בית מלא.

שמעתי מהמשיב ומבא כוחו, הן בטרם הדיון והן לאורך הדיון, ובטרם ניתנה החלטה, כי אין באפשרות המשיב להציע מפקח אנושי, וזאת אף אם יופסק הדיון לפרק זמן של כשעתיים.

במצב דברים זה, ונוכח המסוכנות הנשקפת מן המשיב, אין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת, וכך אני מורה.

מובהר, כי ככל שיעלה בידי המשיב להציע מפקח אנושי, ניתן יהיה להורות על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא ותחת פיקוח אנושי.

בית המשפט מזהה את המשיב עבור משמר בתי המשפט, אשר מקבלים את המשיב לפיקוחם ותחת משמורתם בהיותו נתון במעצר.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

החלטה

סמכותו של בית המשפט לעכב ביצוע מעצר נקבעה בהחלטת בית המשפט העליון, כב' השופט א' מצא בבש"פ 3396/97 (13/6/1997).

בהחלטה זו קבע בית המשפט העליון, כי מהוראת סעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אריכה - מעצרים) התשנ"ו-1996, אין מקום להסיק שבית המשפט איננו מוסמך לעכב ביצוע צו מעצר.

ואולם, סמכות לחוד ושיקול דעת לחוד.

בית המשפט העליון עמד על כך שככלל, אין זה ראוי או נכון להשהות את תחילת מעצרו של נאשם, וכי ברגיל מן הראוי להורות שמעצר יבוצע מיד.

נקבע, כי דין זה יפה לא רק ביחס לנאשם שעד מתן ההחלטה לעוצרו היה נתון במעצר, אלא גם לנאשם שעד מתן ההחלטה היה משוחרר בערובה. ובמילותיו של בית המשפט: "מכאן נובע כי בסמכותו לעכב ביצוע צו מעצר ייטה בית המשפט להשתמש רק במקרים חריגים ובהתקיים נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן".

נוכח עילת המסוכנות עליה עמדתי לעיל, והנסיבות בגינן מצאתי להורות על מעצרו של המשיב חרף היותו משוחרר עד כה, אני קובע כי לא מתקיימות אותן נסיבות חריגות המאפשרות עיכוב ביצוע החלטת המעצר.

אני שב ומזכיר, כי החלטת המעצר מסויגת במובן זה, שככל שיעלה בידי המשיב להציע ערב מפקח, הוא יוכל להשתחרר בתנאי מעצר בית מלא ותחת פיקוח אנושי רציף.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

החלטה

נקבע דיון המשך ליום 10/12/17 שעה 9:00.

המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

מתיר למשיב 10 שיחות טלפון על חשבון שב"ס, וכן עיון בטלפון הסלולרי, ככל שזה יוחזק בפיקדון.

מתיר למשיב לקבל ציוד אישי/ערכת אסיר.

ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.

גיא אבנון, שופט

הוקלד עלידיבתאלקשרי